

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 16.126 van 19 september 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 22 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 augustus 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De rechtspleging

1.1. Verzoekster heeft op 28 juli 2008 een verweernota neergelegd als repliek op de nota van de Commissaris-generaal.

1.2. Buiten het geval waarin een replieknota krachtens artikel 39/76 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) door de verzoekende partij kan worden ingediend als repliek op het schriftelijk verslag van de verwerende partij inzake haar onderzoek van de nieuw aangebrachte gegevens en elementen, hetgeen in casu niet het geval is, voorziet noch de voormelde wet, noch het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de mogelijkheid om, na kennisname van de nota van de verwerende partij, hierop schriftelijk te repliceren. Derhalve wordt de verweernota uit de debatten geweerd.

2. De feiten

2.1. Het door verzoekster niet-betwiste feitenrelaas, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, luidt als volgt :

“U werd op 12 november 2007 van 14u20 tot 18u00 en op 1 april 2008 van 9u15 tot 10u10 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die de Roma-taal machtig is. Uw advocaat, Meester Fransen, was gedurende beide interviews aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent een Rom-zigeunerin en hebt de Macedonische nationaliteit. Tot begin 2007 woonde u in Skopje, Macedonië. Toen uw ouders scheidden verhuisde u met uw moeder naar Pozarevac, Servië, waar u een twee- à drietal maanden verbleef. In Kraljevo leerde u uw huidige partner Jeton (O.) (O.V.: 4.904.528) kennen. U voltrok met hem een traditioneel huwelijk en woonde nog een twee- à drietal maanden bij hem in Kraljevo voor u met zijn gezin mee naar België vertrok. U was een week bij hen in Kraljevo toen u getuige was van een inval van de “Cecniks”. Zij kwamen binnen en wilden de vrouwen aanranden. Toen uw schoonzus zich wou verdedigen morstte ze heet water op haar kind. Uw schoonmoeder werd aangerand. Uw partner en zijn vader Isen (O.) (O.V. 4.904.528) bleven nadien een tiental dagen thuis. Nadat het kind van uw schoonzus genezen was gingen zij terug aan de slag met het verzamelen van plastic en karton. Vanaf toen kwamen de “Cecniks” om de twee dagen terug om iemand te verkrachten. Meestal kon u vluchten naar het huis van de tante van uw schoonvader, maar één keer hadden ze het op u gemunt. Uw schoonmoeder verdedigde u en werd in uw plaats aangerand. Een andere keer waren uw vader en uw schoonbroer thuis toen de zwaarbewapende belagers binnenkwamen. Ze maakten aanstalten om uw schoonzus aan te randen, maar uw schoonbroer liet dit niet gebeuren. Er ontstond een handgemeen(n), waarbij uw schoonbroer werd geslagen. Nog een andere keer, twee à drie dagen voor jullie vertrek, kwam de politie al het karton en plastic in beslag nemen. Uiteindelijk ontvluchtte u samen met uw partner, uw schoonouders, uw schoonbroer Mufadin (O.) (O.V. 6.103.246) en uw schoonzus Hira (L.) (O.V. 6.103.246) Servië. Op 17 juni 2007 vroeg us asiel in België. U bent in het bezit van een geboorteakte, uitgegeven op 15/6/2005 te Skopje; een nationaliteitsbewijs, uitgegeven te Skopje op 6 september 2001; een identiteitskaart, uitgegeven te Skopje op 26 mei 2005; een paspoort, uitgegeven te Skopje op 31 juli 2002; en een busticket dd. 24 november 2007 van Antwerpen naar Subotica, waarmee Selvije (O.) (O.V. 4.875.295) -een tante van uw partner- al deze documenten, op uw geboorteakte na, is gaan ophalen in Servië.”

2.2. In een eerste middel en tweede middel roept verzoekster de schending in van artikel 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève juncto artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, waarbij zij enerzijds verwijst naar de algemene situatie voor de Roma's in Servië, en anderzijds de motieven van de bestreden beslissing tracht te ontwrichten. In een derde middel doet verzoekster gelden dat zij minstens het recht dient te hebben op de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De middelen zullen derhalve slechts worden beoordeeld naar hun gegrondheid in de mate zij betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.4. Artikel 48/3, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) bepaalt dat “de vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling

die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Luidens artikel 1, A (2) van het voormelde Verdrag van Genève zoals het van toepassing is, wordt als vluchteling beschouwd elke persoon die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9 ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

2.5. In het administratief dossier bevinden zich onder meer een geboorteakte, waaruit blijkt dat verzoekster in Skopje (Macedonië) is geboren, een Macedonisch nationaliteitsbewijs en een identiteitskaart en een paspoort uitgegeven te Skopje. Ook verzoekster zelf verklaarde de Macedonische nationaliteit te bezitten. Zij stelde dat zij voor haar vertrek naar Servië -waar zij naar luid van haar verklaringen ongeveer een zestal maanden heeft verbleven- steeds ononderbroken in Macedonië heeft gewoond (gehoorverslag CGVS, administratief dossier stuk 15, p. 3) en dat zij haar land van herkomst samen met haar moeder heeft verlaten, na de scheiding van haar ouders. In casu dient dus te worden onderzocht of verzoekster een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten opzichte van Macedonië.

2.6. De bestreden beslissing luidt onder meer als volgt:

“Vooreerst moet worden vastgesteld dat u zeer vaag bleef over uw vrees tav uw land van herkomst. Initieel stelde u eigenlijk niet te weten wat te moeten vrezen bij een eventuele terugkeer naar Macedonië. U haalde enkel aan niet echt te weten waar u daar naartoe zou moeten. Uw vader zou ondertussen bij een andere vrouw wonen en uw moeder zou nog steeds bij uw tante in Servië wonen. U kon slechts met moeite feiten aanhalen om deze te concretiseren en/of te individualiseren. U stelde te vrezen voor scheldpartijen en pesterijen van Albanezen. U kon echter geen incident aanhalen waaruit bleek dat u reeds het slachtoffer werd van dergelijke praktijken. U zei dat het steeds bij de Roma was dat er binnengevallen werd door Albanezen. Enige uitleg en/of concretisering van deze uitspraak kon u niet geven. U haalde enkel aan dat Roma kinderen vaak gepest worden op straat door Albanese kinderen en dat ook hun ouders hierdoor problemen maakten. Ook dit zou u zelf nooit meegemaakt hebben.”

Uit deze motieven, die in het verzoekschrift ongemoeid worden gelaten, blijkt duidelijk dat verzoeksters situatie in Macedonië bezwaarlijk kan leiden tot de toekenning van de Vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat verzoekster niet onmiddellijk zou weten waar zij zou moeten verblijven in Macedonië heeft geen uitstaans met de criteria van de Vluchtelingenconventie, en verzoekster toont evenmin aan dat dit in casu zou kunnen worden beschouwd als een vorm van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voorts dient elke asielaanvraag individueel behandeld te worden, waarbij verzoekster op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat zij een gegronde vrees heeft voor een persoonlijke en systematische vervolging, dan wel persoonlijk

een risico op ernstige schade loopt. De loutere verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst is in principe niet voldoende. Verzoekster dient de link te leggen tussen de algemene toestand en haar persoonlijke situatie, hetgeen zij, gelet op het hiervoor geciteerde, nalaat te doen. Derhalve kan worden gesteld dat verzoekster niet aantoont dat zij een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten opzichte van Macedonië en zij zich niet onder de bescherming van dat land zou kunnen stellen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 19 september 2008 door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

A. WIJNANTS.